

இயற்கைகோடு இயந்தெது வாழ்கின்ற நீ லகிரி படகர் இன மக்களின் வாழ்வியல் வழக காறுகள் அவர்தம் இயற்கைப் புரிதல், வாழ்வியல் விழுமியங்கள், பண்பாடு மற்றும் கலாச்சாரப் பரிமாண நிலைப் போன்றவற்றிற்கான சிறந்த ஆவணங்களாகும். பஞ்சபுத்தங்களையும், மரம், கல், ஞாயிறு, நிலவு, பிறை போன்ற பலவற்றை இயற்கைக் கூறுகளையும் வழிபட்கின்ற படகர்கள் காற்றினையும் வணங்குகின்றனர். காற்றினைக் “காயி” என்று அழகைக் கூட இவர்கள் காற்று சார்ந்த பல வாழ்வியல் வழக காறுகளைக் கட்டமதைது அதனை இன்றளவும் கட்டப்பிடித்து வருகின்றனர்.

கூழந்தவைவளர்ப்பு மீது அதீத அக்கறையுடையவர்களாக விளங்குகின்ற இம்மக்களின் மரத்துவத்தில் கூழந்தை மரத்துவம் சிறப்பிடம் பெறுகின்றது. அதே நிலையில் கரூப்பிணி பெண்களையும், கூழந்தைகளையும் பணுவதில் இவர்கள் கட்டமதைதுள்ள வழக காறுகளும் காற்றினையும் அதனால் உறும் பாதிப்புகளைக் கையாளும் விதமும் கூறிப்பட்டததகூந்ததாகும். காற்றினால் மனித உடலுறும் பாதிப்பையும், அதற்குரிய தற்காப்பு மற்றும் மரத்துவத்தையும் அடியொற்றியதாக இவ் ஆய்வைக் கட்டாரை விளங்குகின்றது.

பஞ்சபுத்தங்களில் வலிமையின் கிறாக காற்று கரூதப்படுவதைப் புறநானுறு சூட்டுகிறது (புறம், பா. 2). உலகம் மற்றும் உயிர்களின் இயக்கத்திற்காக காற்று மிகவும் இன்றியமையானது. காற்று மனிதனின் உடலில், சிழலில் ஏற்படுத்தும் விளைவின் அடிப்படையில் படகர்கள் காற்றினைக் “காயி” (காற்று), “தொட்ட காயி” (பெரிய காற்று) என்று இரூவகைப்படுத்துகின்றனர்.

ஊழல் (ஊழல்)-

அதிகாலையில் முகம் கழுவாமல் வீட்டைவிட்டு வளியில் சன்னாலோ, உடலில் எண்ணெய் அல்லது வண்ணெய் போன்றவற்றைத் தேய்த்துவிட்டோ, மாமிசம் உண்டுவிட்டோ, மாமிசம் உள்ளிட்ட வாசனைப் பொருட்களை வளியில் எடுத்துக்கொண்டுச் செல்லும்போதோ “காய் ஊவது” (காற்று அடித்தல்) என்ற விளைவினை மெய்யுறும் என்பது படர்களின் நம்பிக்கை. தலசைச்சுற்றல், வாந்தி, சோர்வு, காய்ச்சல் மற்றும் சில நரூங்களில் மயக்கம் உள்ளிட்டவை இப்பாதிப்பிற்கான அறிகுறிகள் மற்றும் விளைவுகளாகும். இதற்கு எளிமையான கைமரத்துவத்தினைப் படகர்கள் மறக்கொள்கின்றனர்.

Written by - முனவைவர் கோ.சுனில் ஜோகி, உதவிப் பேராசிரியர், காமரகூர்பன் முகக் கலை அறிவியல் கல்வியறி,கோவை -

Saturday, 07 December 2019 09:54 - Last Updated Saturday, 07 December 2019 10:01

மாட்டுச சாணம் சிறிதளவை ஆற நிலிரூந் துகக் கொண்டு வந்த நீ ரில் கலந்த பாதிக் கப்பட்டவராக் கு அளித்ததோ, “கறி அடக்கி” எனும் வட்டுப்பாக் கினை அளித்து மலெல் சசெய்ததோ இப்பாதிப்பிறக் குரிய மரூத் துவத்தினை மறேக் கொள்கின்றனர். சிலர் மாட்டின் சாணக் கரசைலுடன் “குடி கறிக் கி” எனும் அரூகம்புல் லினையும் சரேத்து அளிக் கின்றனர். படக் களின் மரூத் துவம் மறும் சடங்கில் அரூகம்புல் முக் கியமானதொரு இடத்தினைப் பறெறுள்ளது. அரூகம்புல் லினை இவர்கள் ‘மொலக் கறிக் கி’ என்றும் அழகைக் கின்றனர். படக் கள் முயலினை ‘மொலா’ என்கின்றனர். முயல் விரும்பியுண்ணும் புல்லாக் இது விளங்குவதால் இதற்குப் இப்பெயரினைக் காரணப்பெயராக் இட்டு இவர்கள் வழங்குகின்றனர்.

தீ ரென்ற வபெந்நிலை மாற்றத்தால் தோன்றும் இந்தப் பாதிப்பினை முன்னரே தவிர்ப்பதற்கான சில முறைகளையும் படக் கள் கையாளுகின்றனர். அதன்படிப்படையில் எண்ணெய் உறதைத் துபிறக் கு வீட்டினை விட்டு வளியில் சலெல் வதைத் தவிரக் கின்றனர். வளியே சலெல் நரேந் தால் அடப்பு உலையிலிருந்து எடுத்த “மசி” என்றழகைக் குக் கரித் திலக் கமிட்டு வளியில் சலெல் கின்றனர். உடலிற்கு எண்ணெய் உறகைக் குப் போது அங்கங்களை நன்றாக நீ ரினால் கழுவி சூத்தம் சசெய்து, நன்றாகத் துடதைத் துபிறகே எண்ணெய் உறகைக் கவணெட்டும் என்பதையும், அங்கங்களை நன்றாகக் கழுவாமலோ, கழுவிய ஈரம் உலராமலோ எண்ணெய் உறதைத் தலாகாது என்பதையும் ஆசாரக் கோவை நபில் இயம்புவது இங்கு நோக்கத்தக்கது (ஆசாரக் கோவை, பா.13). ஆசாரக் கோவையின் கரூத்தும் எண்ணெய் உறதைத் துபிறக் கு உண்டாகும் வபெந்நிலையை அடப்படையாகக் கொண்டது.

அங்கங்களை நீ ரினால் கழுவும் போது அது அங்குள்ள காலச் சபிழலுக் கறேப் மாறுவதையும், அதற்குப் பிறக் கு எண்ணெய் உறகைக் குப் போது அச்சபிழல் தடொடர்ந்து நீ ள் வதையும் அடிப்படையாகக் கொண்டது இவ்வழக் கம். உடலில் உள்ள வபெந்நிலையை நீ ண்டநரேம் தக் கவகைக் கு இயல்பு எண்ணெய் க்கு உண்டு. இன்று பெரும்பாலும் தநேக் காய் எண்ணெயினைப் பயன்படுத்தும் படக் கள் முன்பு ஆமணக் கு எண்ணெயினைப் பயன்படுத்தி வந்தனர். “அரூ எண்ணெ” என்று இவர்கள் அழகைக் கின்ற இவ்வாமணக் கு எண்ணெயினை இவர்களே இல்லத்தில் காயச் சுகின்றனர். இரவில் கழந்தை உறங்குவதற்கு முன்பு கழந்தையின் உடலில், எண்ணெயை லோசாக் நரூப்பில் சட்டறேறி தயேக் கின்ற வழக் கினை இவர்கள் கொண்டாள்ளனர். காளிர்ப் பிரதசேமான இவர்களின் வாழ்க்களத்தில் உடலின் வபெந்நிலையைத் தக் கவகைக் க இம் முறைப் பயன்படுகின்றது.

மாமிசம் மறும் வாசனமைக் குந்த உணவுப் பொருட்களைப் புறத்தேக் கொண்டசு சலெல் லும் போது சிறு கரித் துண்டினையோ, இரூம்புத் துண்டினையோ அதனுள் இட்டோ அல்லது கையில் எடுத்துக் கொண்டோ சலெல் கின்றனர். எண்ணெய் பலகாரத்தை வளியில் கொண்டசு சலெல் லும் போது “நரேமரத்தின்” தழகையையும் அதனுள் இட்டுச் சலெல் கின்றனர். இவற்றை இந்தக் காற்றினால் ஏறப்படும் பாதிப்பிற்குரிய முன்காப்பாக் இவர்கள் மறேக் கொள்கின்றனர். நாவல் மரத்தினை இவர்கள் “நரே மொரா” என்று அழகைக் கின்றனர். இது இவர்களின் புனிதச் சடங்கு உள்ளிட்ட இன்றியமையான அனதைத் து வாழ்வியல் சடங்குகளிலும் மிக முக் கியமான இடத்தினைப் பறெறுகின்றது. தம் காலத்தயே வத்திற்கானக் குறியீடாகவும் இது திகழ்வதுக் குறிப்பிடத்தக்கது. இம் மரத்தின் புனிதம் கரூதி காப்பாக் இதனை இட்கின்றனர்.

ஊலு (அடி) -

Written by - முனவைவர் கமோ.சுனில் ஜோகி, உதவிப் பரோசிரியர் , கமரகூர்புன் முகக் கலை அறிவியல் கல் லரி,கமோவை -

Saturday, 07 December 2019 09:54 - Last Updated Saturday, 07 December 2019 10:01

கூழந் தகைகளுக் கூக் காற றால் ஏற படும் சீறியளவிலான பாதிப் பினைப் படகர கள் “ஊலு” என கின் றனர் . கூழவியினை இதனின் று தற காப் பதற காக்க கூழந் தயைின் ககைகளில் வசம் பினைக் கட டுகின் றனர் . வலது கரத் தில் ஐந் து, இடது கரத் தில் றான கூ என ற எண்ணிக் கயையில் வசம் பின் மணிகளைக் கமோரத் து இவர கள் கட டுகின் றனர் . தீ ய காற று மற றும் சக்திகாளால் எவ் விதமான பாதிப் பும் கூழந் தகைக் கூ ஏற படாமலிருக் க இவர கள் வசம் பினைக் காப் பாகக் கட டுகின் றனர் . மலேும் கூழந் தகைக் கூ ஆழந் தத் துக் கம் , சீ ரணம் , வாயிற் றுத் தலால் லகைளை ஏற படுத் துகின் ற பிச் சிகளை அழிப் பது உள் ளிட ட மருத் துவ கூணங் களையும் கமோண்டதாகவும் விளங் கூகின் ற வசம் பு இவர களின் கூழந் தகை மருத் துவத் தில் முக் கியமான இடத் தினைப் பறுகின் றது.

வசம் பையும் மீ றி கூழந் தகைகள் இப் பாதிப் பினை உறும் போது; “அறவத் து கிடு” அல் லது “பாத் தி கிடு” என று இவர கள் அழகை கின் ற அறுபதாம் தழயினைக் கசக் கி, துணியில் முடிந் து கழுத் தில் கட டியமோ, கூழந் தயைின் படுக் கயைின் கீ ழ் வதைத் தமோ மருத் துவம் பாரத் து இவ் விளைவினைத் தவிர க் கவமோ, தீ ரக் கவமோ சயெ கின் றனர் . இவர களின் வீ டுகளின் முற றத் தில் இடம் பறும் மலிகளைத் தாவரங் களும் இந் த அறுபதாம் தழகைக் கூ முக் கியமான இடமுண்டு.

கூழந் தயைதைத் தாக் கூம் இந் த ஊலினை அதன் தன் மயைின் அடிப் படயில் “புரூ ஊலு”, “காய் உலு”, “சுத் தி ஊலு”, “பஜ் ஜெ ஊலு”, “பிணி ஊலு” என று இவர கள் ஐந் து வகைப் படுத் துகின் றனர் . கூழந் தகைப் பால் அருந் தாமதை, தமோடர் அழுகை, “மமொக் கூ சிடி” என ற ஓரூ விதமான துர றாற றம் கூழந் தயைிடமிருந் து தமோன றுவது உள் ளிட ட விளைவுகள் இந் த ஊலிற் கூரிய அறிகுறிகளாகும் .

சுத் தி ஊலு -

சீறியளவிலான சஹாவளிக் காற றினால் கூழந் தகைக் கூத் தமோன றும் பாதிப் பு இதுவாகும் . இவ் விளைவிற் கூ மறே கமோள ளும் மருத் துவத் தில் காற றில் பறந் துவந் த, எரியடி டப் பட்ட பிணத் தின் துணியையும் , பணை களின் தலமையிரினயையும் முக் கியமான சமோமானமாகப் பயன் படுத் துகின் றனர் . இத் துடன் “தனைக் கபெஞ் சி” எனும் தமோக் காய் றார் மற றும் “தடுப் பா” எனும் சாம பிராணியையும் சமோத் து நரூபில் இட டு, வளெிவரூம் புகையினைக் கூழந் தகைக் கூக் காட டுகின் றனர் .

0000 000 -

கூழந் தயைின் கண் சிவத் தல் , மலிக் கிலிருந் து சளி ஓழுகாமதை, பால் அருந் தியவூடன் வாந் தியடெுப் பது, கூழந் தயைின் கழுத் து அசயாமதை போன ற விளைவுகள் “பிணி ஊலு” என ற பாதிப் பிற் கூரியன . இந் நிலயில் அறுபதாம் தழயினை நரூபில் வாட டி, வளெிளைத் துணியில் முடிந் து கூழந் தகைக் கூக் கட டுகின் றனர் .

00000 000 -

கூழந் தயைதைச் சாக் கடகைக் கூ அருகில் கமோண்டுச் சலெ் வது, சாக் கடயைதைக் கடந் து வந் தவர கள் கூழந் தயைதை நரூபங் கூவது போன றவற றால் இப் பாதிப் பு ஏற படுகின் றது. கடமயைான சமோர் வு, தமோடர் வாந் தி, வயிற் றுப் போக் கூ, கயையில் ஏற படும் மமொக் கூ றாற றம் போன றவதை இப் பாதிப் பிற் கூரிய அறிகுறிகளாகும் . இப் பாதிப் பினைப் போது அறுபதாம் தழயினைப் பிசநைத் து சாறடெுத் து, தயப் பாலுடன் கலந் து ஓரூ கரண டியளவூ கூழந் தகைக் கூ அளிக் கின் றனர் . பினைர் கசக் கிய அந் த அறுபதாம் தழயினை வளெிளைத் துணியில் முடிந் து கூழந் தயைின் கழுத் தில் கட டுகின் றனர் .

Written by - முனவைவர் கோ.சுனில் ஜோகி, உதவிப் பரோசிரியர், காமரகூர்பன் முகக் கலை

அறிவியல் கல் லபரி,கோவை -

Saturday, 07 December 2019 09:54 - Last Updated Saturday, 07 December 2019 10:01

000000 00000 (000000 0000000 (0) 000000000000) -

படகர் கள் பக் கவாதத் தினதை “தொட் ட காய்” என கின றனர். வலதுமட ளை பாதிக்கப் பட டால் இடதுபக் கமும், இடது மட ளை பாதிக்கப் பட டால் வலதுபக் கமும் செயலிழப் பை ஏறப் படுத் தும் இப் பாதிப் பு வாய் கோணலுடன் பசே சிழப் ப்யும் உண்டாக் கும். இவ் விளவைற் குப் படகர் கள் சிறந் த மட லிகை மரூத் துவத் தினதை மறே கொள் கின றனர்.

பக் கவாதத் திற்கு மறே கொள் ளும் மரூத் துவத் தை வாய் க் கோணலிற் கான மரூத் துவம், செயலிழந் துப் போன உடலுக் கான மரூத் துவம் என்ற இருநிலைகளில் இவர் கள் செய் கின றனர். வாய் கோணல் நிலைக் கும் நரேபியாக மட லிகையைப் பயன் படுத் துவது, சூடூ நீ ரில் இட் டு ஆவியாக் கிப் பயன் படுத் துவது என்ற இரண் டு முறகைகளில் மரூத் துவம் மறே கொள் கின றனர். இந்த வாய் க் கோணலுக் கு “உலுச் சூ கிடு” என்ற தொட் டால் சூரூங் கி வகையினசைச் சாரந் த சடபியினகைக் கோணிய வாய் க் குள் வகை கின றனர். சிலர் இந்த உலுச் சூ கிடுவினை வாயில் இட் டு மனெற் று விழூங் கச் செய் கின றனர்.

பக் கவாதத் திற்கான மரூத் துவத் தில் “ஏரிக் கெ மொர்” எனும் மரத் தின் பங் களிப் பு அளப் பரிது. ஒருபரெய் பாத் திரத் தில் அரபைங் கு நீ ரினதைஊற் றி அடூப் பிலறே றி கொதிக்கவகை கின றனர். கொதிநிலவைந் ததும் அக் கொதிநிலையைக் கட்டவும், தக் கவகை கவும் அதற் குள் “சூட் டக் கல்” எனும் சவங் கலினை இட் டு மலேமும் கொதிக்கவகை கின றனர்.

தண்ணீ ர் நன்கு கொதித் ததும் அதில் ஐந் து கபை பிபியளவூ “ஏரிக் கெ மொர்” இலயினதை இட் டு மலேமும் நன றாகக் கொதிக்கவதை து, அதிலிருந் து வளெவிவரூம் ஆவியினதை பாதிக்கப் பட்டவரின் முகத் தில் படச் செய் கின றனர்.

பக் கவாதத் தால் ஆன உடல் பாதிப் பிற் கும் பரூம் பாலும் இவர் கள் ஓத் தட மரூத் துவத் தினயை மறே கொள் கின றனர். மறே செய் தது போலவே பாத் திரத் தில் நீ ரினகைக் கொதிக்கவதை து அதில் “ஏரிக் கெ” என னும் ஏரிகாயினதை அரிந் து போடூகின றனர். அத் துடன் ஒரு கபை பிபியளவூ “உலுச் சூ கிடுவினயையும்”, ஒரு கபை பிபியளவூ “உல லா மஜிகெ” எனும் சிறூசடபியினயையும் இட் டு நன றாக கொதிக்கவதை து, சட்டான அந் நீ ரினதை துணியால் தொட் டு பாதிக்கப் பட்டவரின் உடலில் ஓத் தடம் கொடூக் கின றனர்.

இந் த மட லிகைநீ ரூடன் சூட் டக் கல் லயையும் சிலர் போடூகின றனர். சிலர் “கட” எனும் உழூமுனயினயையும் நரூப் பில் பழூக் கக் கயச் சி அந் நீ ரினூள் இடூகின றனர். இது கொதிநிலயினதை நன்கு உயரத் துவதற் கான வழிமுறயாகும். ‘கட’ எனும் உழூமுனதை தம் நிலத் தை உழூவதற் காக இவர் கள் பயன் படுத் திய தொன் மயானக் கரூவியாகும். இவர் களின் வழிபாட் டு அறயில் இக் கரூவிக் கும் இடமளித் து வணங் குகின றனர். தம் மரபாரந் த சில சடங் குகளுக் கும், மரூத் துவத் திற்கும் இந் தக் கரூவியினதை இவர் கள் பயன் படுத் துகின றனர்.

பக் கவாத் துடல் மரூத் துவத் திற்குச் சிலர் “ஏரிக் கெ” மரத் தின் பட் டயை இட் டு கொதிக்கவதை த நிரினகைக் கொண் டு ஓத் தடம் அளிக் கின றனர். சிலர் “ஏரிக் கெ” மரத் தின் பட் டயைடன் “கொன் னெ மொரப் பட் டெ” எனும் மரத் தின் பட் டெயினதை இட் டு நன றாகக் காய் ச்சிய மட லிகைநீ ரினாலும் ஓத் தடம் அளிக் கின றனர். தொடர்ந் து

Written by - முனவைவர் கோ.சுனில் ஜோகி, உதவிப் பேராசிரியர், கும்பகோணம் மக்கக் கலை அறிவியல் கல்விப்பீடம், கோவை -

Saturday, 07 December 2019 09:54 - Last Updated Saturday, 07 December 2019 10:01

மேற்கொள்ளப்படும் இம் மருத்துவச் செயல்பாடுகள் விரைவில் இவ் விளைவினைச் சீர் செய்யும் தன்மையுடையது.

படகர் இன மக்களின் வாழ்வியலில் இடம்பெறுகின்ற காற்றுப் பற்றிய மனோக்கண்ட வழக்காறுகள் இயற்கையின் மீதும் இவர்கள் கொண்ட பூரிதலை வளரிட்படுத்துகின்றது. காற்றினால் ஏற்படக்கூடிய சிறிய பாதிப்பும் மற்றும் பெரிய பாதிப்பின்கைக் கணிப்பது, அதற்குரிய மருத்துவத்தையே மேற்கொள்வது போன்றவை இவர்களின் சிறந்த சமூகவாழ்வியல்கள் சான்றாகும். இன்றளவும் இம்மனோக்கண்டப் பாதிப்புகளாகக் குத்தம் மரபாரந்த மலிகை மருத்துவத்தினையே மேற்கொள்வது இவர்களின் மருத்துவ அறிவிற்குத் தக்கச் சான்றாகும்.

பெரும்பாலும் இப்பாதிப்பு ஏற்படாத வண்ணம் தற்காப்பதையே இவர்கள் விரும்புகின்றனர். பெரும்பாலும் குழந்தைகளின் நிலையில் இதனை பெரும் விழிப்புடன் கையாளுகின்றனர். குழந்தைக்கு 1 வருடம் நிறையும் வரை வளியிலிருந்து இல்லத்திற்கு வருகின்ற அனைவரையும் 10 நிமிடங்கள் கழித்தே இல்லத்திற்குள் செல்ல அனுமதிக்கின்றனர். இதன்மூலம் அவர்களோடு வருகின்ற கிருமிகள் குழந்தைகளை அண்டாவிடாமல் காக்கின்றனர். குழந்தைக்குத் தாய்பால் ஊட்டும் வரை இவ்வினத்தின் தாய்மார்கள் தலையில் வாசனையிடுவது சீர்தவறு கிடையாது. வாசனையிடுவது குழந்தைக்கு ஒவ்வாமையினை ஏற்படுத்தவாய்ப்புண்டு எனக் கருதும் இவர்கள் இதனைத் தவிர்க்கின்றனர். இயற்கையோடு இயைந்து வாழ்கின்ற வாழ்க்கை இயற்கையைச் சார்ந்த பூரிதல்களும், வளமான வாழ்விற்கும் வழிகோலும் எனப்பதற்கு நீலகிரி படகர் இன மக்களின் இந்த வழக்காறுகள் சிறந்த சான்றாகும். நாம் சமூகவாழ்வியல் சார்ந்து உற்றுநோக்கத் தகுந்ததாகும்.

0000 00000000 -

திருவள்ளூர், திருக்கூறள் பெருவாயின் முள்ளியார், ஆசாரக்கோவை கோ.சுனில் ஜோகி, நீலகிரி பெருங்காடு சீமையாடகர் இன மக்களின் மலிகை மருத்துவம், ஆய்வியல் நிறைஞர் பட்ட ஆய்வு, பாரதியார் பல்கலைக்கழகம், 2012 கோ.சுனில் ஜோகி, நீலகிரி படகரின் மக்களின் மரபுசார் பண்பாட்டுப் பழங்குட்பொருட்கள், முனவைவர் பட்ட ஆய்வு, பாரதியார் பல்கலைக்கழகம், 2015 ஆ.இரமகிருஷ்ணன், பெருங்காடு சீமையாடகர் மரபுகள், முனவைவர் பட்ட ஆய்வு, பாரதியார் பல்கலைக்கழகம், 1992 குப்பியம்மாள், ஓரசோலை, வயது 80, நரேக்காணல் இலட்சுமிம்மாள், தாந்தநாடு, வயது 75, நரேக்காணல் ஆலாகவாடர், மல்லகம்பை, வயது 60, நரேக்காணல் பள்ளாகவாடர், கண்டாட, வயது 58, நரேக்காணல்

suniljogheema@gmail.com

*000000000000 : - 00000000 00.000000000000, 000000000000000000, 000000000000000000 000000000000000000, 000000 -